ISSN 0132-4462.
№ 8 2010
СЕРПЕНЬ

перець

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Ваша Величносте! Тут до Вас зайці з проханнями...
— Відправ на кухню. Я їх там прийму.

Віктор ПОПОВ

Думки Олеся Волі

✓ *Язик за зубами тримають не м'язи, а розум.*

✓ *Яка мова людини, така її шана до себе.*

✓ *Очі, що надіються, не гаснуть.*

✓ *Коли молоді тебе дратують, вважай, ти постарів.*

✓ *Травневі дні бувають навіть восени.*

✓ *Мудрий мудрому не заздрить.*

Діло звичне

У неділю піп у церкві
Проповідь читає,
Раптом гуркіт,
вогонь з димом —
Сатана влітає!

Хоч це й дивно, та до храму
Занесло чортяку...
У кутки народ забився,
Тремтить з переляку.

А дідусь один — спокійний,
Лиш очима водить.
Сатана аж здивувався,
До нього підходить

Та із пащі — неймовірний
Сморід видихає:
— А ти знаєш, хто я такий? —
Дід каже, що знає.

А диявол шаленіє,
Кругом діда скаче:
— Ти що, мене не боїшся?!
Не вірю, одначе!

— Не боюся, діло звичне,—
Махнув дід рукою,—
Я вже сорок літ у шлюбі
З твоєю сестрою.

Михайло ШКОЛА.

м. Кам'янка Черкаської обл.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Так, так! Битва за врожай у розпалі!..

Інформаційне агентство „Перця"

ЗНОВУ ДВІЙКА

І цього разу не всі школярі будуть забезпечені необхідними підручниками до початку навчального року. Перші місяці старшеньким доведеться навчатися за допомогою інтернету. Бо підручники вони зможуть одержати десь аж наприкінці жовтня. Затримку пояснюють тим, що пізно прийнято бюджет. Але й у роки, коли його приймали «не пізно», ситуація з навчальною літературою була не набагато кращою.

І БЕРУТЬ, І ДАЮТЬ

Підрозділами Держслужби боротьби з економічною злочинністю МВС України уже виявлено 42 хабарі по 100 тисяч гривень кожен, 30 — по 30 тис. грн. та 105 — понад 10 тис. грн. А загальна сума задокументованих міліцією хабарів становить майже 28 мільйонів гривень.

Юрій КОСОБУКІН

Сатиричні мініатюри

❄ ❄ ❄

Знов бої б юджетні в залі —
Ділять гривні й п'ятаки,
А на Троїцькім базарі
Відгук я почув такий:
Бабка бабці каже в черзі:
«Ох і дурять! Просто жуть! —
Що добавлять у совбезі,
Те в аптеці й заберуть».

❄ ❄ ❄

Гаврило Петрові загрожує матом,
Та кликать міліцію зовсім не варто,
Бо в партії кожному надано право
Ідеї спрямовувать вліво чи вправо...
Не візьмуться чубитись ці горопахи:
Вони не в політику грають, а в шахи.

❄ ❄ ❄

Пораду донька слухає од мами:
«Щоб не скінчилося твоє заміжжя драмою,
Шукай такого, щоб любив без тями,
А ти люби обов'язково з тямою».

Микола ЧЕРНЕНКО.
м. Мена
Чернігівської обл.

Сергій СЕМЕНДЯЄВ

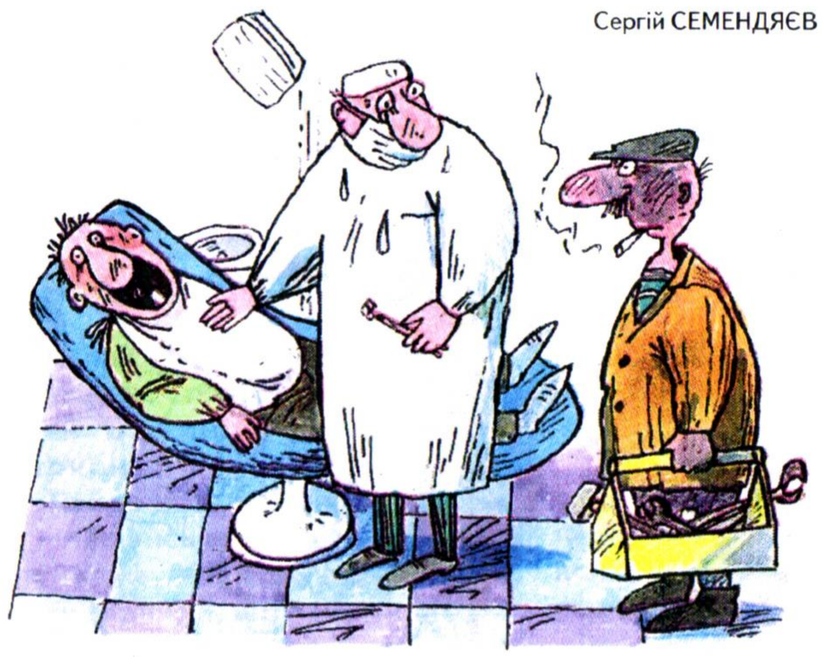

Усмішки з конверта

Є ГРОШІ

Розмовляють олігархи:
— Я з дитинства люблю море.
— Ну то й що?
— Учора купив!..

А НАРОД?

— Ось ви, депутат, народний слуга, на такому великому «Мерседесі» їздите... А народ?
— Що ви мені заздрите?! Народ он на ще більших автобусах катається!..

Надіслав Олексій ДРЕМЛЮГА.
м. Лебедин
на Сумщині.

СПЕКА

— Петре, пам'ятаєш, взимку, коли морози тріщали, ти сміявся: «Де ваше глобальне потепління? Покажіть мені його!» Ну ось тепер і дивися!

Надіслав Петро ГРИНЬКО.
смт Барвінкове
на Житомирщині.

ЛІТО

— Алло! Володимировичу, ми до тебе в гості зібралися!
— На чай?
— Ні, на кондиціонер!

ОГОЛОШЕННЯ

«Сподіваюся на зустріч із чоловіком, котрий готовий стати главою нашої сім'ї: мами, трьох малолітніх дітей, бабусі, хворого дідуся, бабусиної старшої сестри, третьої дружини дідуся, паралізованої племінниці. Про себе: очі зелені.»

КЕРМО

— До мене учора автоінспектор причепився: говорить, чого кермо не зліва.
— Правильно причепився!
— Ага, «правильно» — я ж мотоцикліст!

Надіслав Володимир СУГЕРЕЙ.
м. Київ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Усе, Рябко! Нарешті сказано, що в нас — нейтральна країна! Тепер надія тільки на тебе — як запоруку безпеки нашої.

Микола КАПУСТА

- **«Вони підбирають за Робеном...»**
- **«Он виігриває все стандарти у себя...»**
- **«Не бере м'яча руками, кидається ногами...»**

Зібрав Микола БОСАК.

Словничок-жартівничок

БУХАНЕЦЬ — *п'яничка.*

КОПИЦЯ — *дружина американського поліcмена.*

Андрій КОРЧИНСЬКИЙ.
м. Кодима на Одещині.

СИЛОС — *штангіст.*

СТАДІОН — *пастух.*

ЗЕМЛЯК — *кріт.*

БІДОН — *бідняк.*

ГРИМАСА — *макіяж.*

Василь МОМОТЮК.
с. Росошани на Буковині.

ПЕЧЕРА — *спека.*

ПАРИРУВАТИ — *розважатися у сауні.*

КАПУСНЯК — *банк.*

САДИБА — *в'язниця.*

НАРУЧНИКИ — *готівка.*

НАГОРОДА — *городні овочі.*

Флоріан БОДНАР.
м. Чернівці.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Вже троє зібралося?! Жодних демонстрацій!

Притча про

Коли Абрамчука взяли в облдержадміністрацію і він затято взявся до праці — підписав зо три десятки різних паперів та ще й виступив разів із десять перед громадою (тобто замаячів на електораті), то йому сказали:

— У вас у біографії не все в порядку...

Борис Борисович відчув підступний протяг у шлунку і подумав був, що розсекретили його давні бартерські стосунки, коли піднімав економіку в районі, але чиновницька братія розтлумачила інше:

— Перейшли ви в область як авторитетний чоловік: маєте стаж, партійність; молоду гарну дружину, хоч і третю; дітки вчаться закордоном; маєте триповерховий особняк із сауною, басейн, три авто і все таке інше. Тобто до вас запросто можна прислати будь-якого закордонного гостя, ви приймете його, і ми пишатимемося, що Україна не посоромлена. Але тут у вашій біографії...

Борис Борисович повторно відчув паморозь на тілі: невже докопалися до його валютних рахунків чи ще до чогось? Але адмінчиновник вів:

— У вас у біографії прочерків багато. Он ви, читаю в анкеті, не член творчих спілок, не учасник, знову не член. Чи візьмімо освіту....

— З освітою усе гаразд,— поспішив запевнити старанний Абрамчук. — Є два дипломи, на підході третій.

— Що там дипломи! — іронічно зауважив чиновник. — Тепер треба вище. Не маєте вченого звання, не полковник запасу... До людей, знаєте, за теперішніх часів треба авторитетно йти.

Абрамчук зробив непевний жест рукою, збираючись, либонь, щось пояснити, одначе чин погамував ту потугу і продовжив:

— Розуміємо вас. Тому і йдемо назустріч. Полковника вам зробимо, члена двох спілок теж. Могорич і все таке інше — за вами. Щодо кандидатської дисертації, то потрібно разів зо три навідатися в наш місцевий університет, перед студентами виступити. Тексти вам вручать, лекції зарахують як наукові трактати... Вам який профіль ближче?

Абрамчук повторив непевний жест рукою, збираючись, мабуть, пригадати профіль своїх дипломів, та адмінінспец уже правив:

— Розуміємо, гуманітарний. Навідаєтеся у місцевий національний, за адресою... — він назвав адресу. — Могорич і все таке інше...

— Само собою! — спішно запевнив Борис Борисович.

Спец пішов. Абрамчук зібрався з думками і теж скоро пішов.

Але поки він сходив до університету, прочитав щось там у напівпорожніх аудиторіях (на лекції, читані такими знавцями, затягували силоміць), його знову покликали до

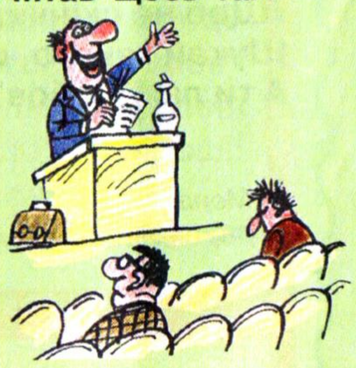

ПАЛІНДРОМИ

ЗАГОТІВЛЯ ЛІКІВ

Бузок у козуб.

ВІДПУСТКА

І роман на морі.

Анатолій ОБРИНЬБА.
с. Тури на Полтавщині.

Куточок 40°

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

— Бачу, у тебе суперовий фотоапарат. То ж зроби так, щоб у нас очі не були червоні, як у кроликів.

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

Євген ХУДАЄВ

Заслуженого акушера

чиновника. «Щось надто швидко»,— занепокоївся Борис Борисович.

— Вітаємо! — потиснули руку в держобладміністрації. — Зі званням вас!

— Радий старатися! — по-військовому відрапортував приємно здивований Абрамчук. — Могорич і все таке інше...

— Щоправда, ви переплутали вищі навчальні заклади і лекції читали не в гуманітарному, а в технічному, який наніпарія, що економіка, що акушерство...

— Задовольнить! — відповів.

За тиждень-другий знову роз'їжджав Борис Борисович Абрамчук по електорату. Виступав там і сям, а перед виступами зачитували з трибун:

— Слово має представник облдержадміністрації, заслужений працівник сільського господарства України, кандидат економічних наук, голова обласного фонду із захисту прав і сподівань, член Національної спілки журналістів, полковник запасу, заслужений акушер України... — і так далі.

впроти, через дорогу, тому й захистили дисертацію на кандидата економічних наук.

— Тим краще! — повеселів Борис Борисович, бо до гуманітарії з дитинства нахилу не мав ніякого.

— Але з докторською буде складніше. За сумою публікацій, як у деяких наших політиків, у вас не виходить — усього три публікації в районних газетах. Представимо вас поки що на заслуженого.

— Радий старатися! — відгукнувся Абрамчук.

— Що там старатися! — мовив бувалий у бувальцях адміністратор. — На виборах, коли нашу партію захищатимете, будете старатися. А поки що поїдете в столицю, за адресою... — він назвав адресу. — Там і починайте.

По якімсь часі Борис Борисович відвідав високі столичні апартаменти. Побував там і сям.

Йому й кажуть:

— На заслужених черга, особливо на юристів, економістів, політологів... Але у запасі тут дещо є,— столичний зазирнув у папери. — Наприклад, у медицині... Звання заслуженого акушера вас задовольнить?

Абрамчук подумав: що гума-

В одному чималенькому селі до Абрамчука бабця одна причепилася.

— Синку,— каже. — В нас у селі акушера нема, а тут одна наша саме зібралася мамою стати. Може, пологи прийняв би? Повік би дякували...

Бориса Борисовича в легку фарбу зафарбувало — (разом із ним якісь іноземні гості їздили). Завершив він промову достроково, походив по господарству, подивився, наобіцяв... А коли сідав у авто, знову та бабця прорвалася:

— Синку,— мовить. — Я гарно тебе слухала. Нащо тобі та обласна служба. Що ти з неї заробиш? У нас і в селі служб не бракує. А путнього акушера нема. Був би у нас за повитуху — ціни б тобі, синку, не було...

Іван КИДРУК.

м. Рівне.

Володимир СОЛОНЬКО

ОПИСКИ САМО-ПИСКИ

ПОП-МОДЕЛЬ.

БУДЯКОСІЮЧА ОБЛАСТЬ.

ПОЛУВІТАМІН.

ПУП-ЗІРКА.

ПОЛІТРЕКОНОМІЯ.

РЕПЕТИЛІЯ.

П'ЯНІССІМО.

Валентин ШУЛЬГА.
м. Київ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

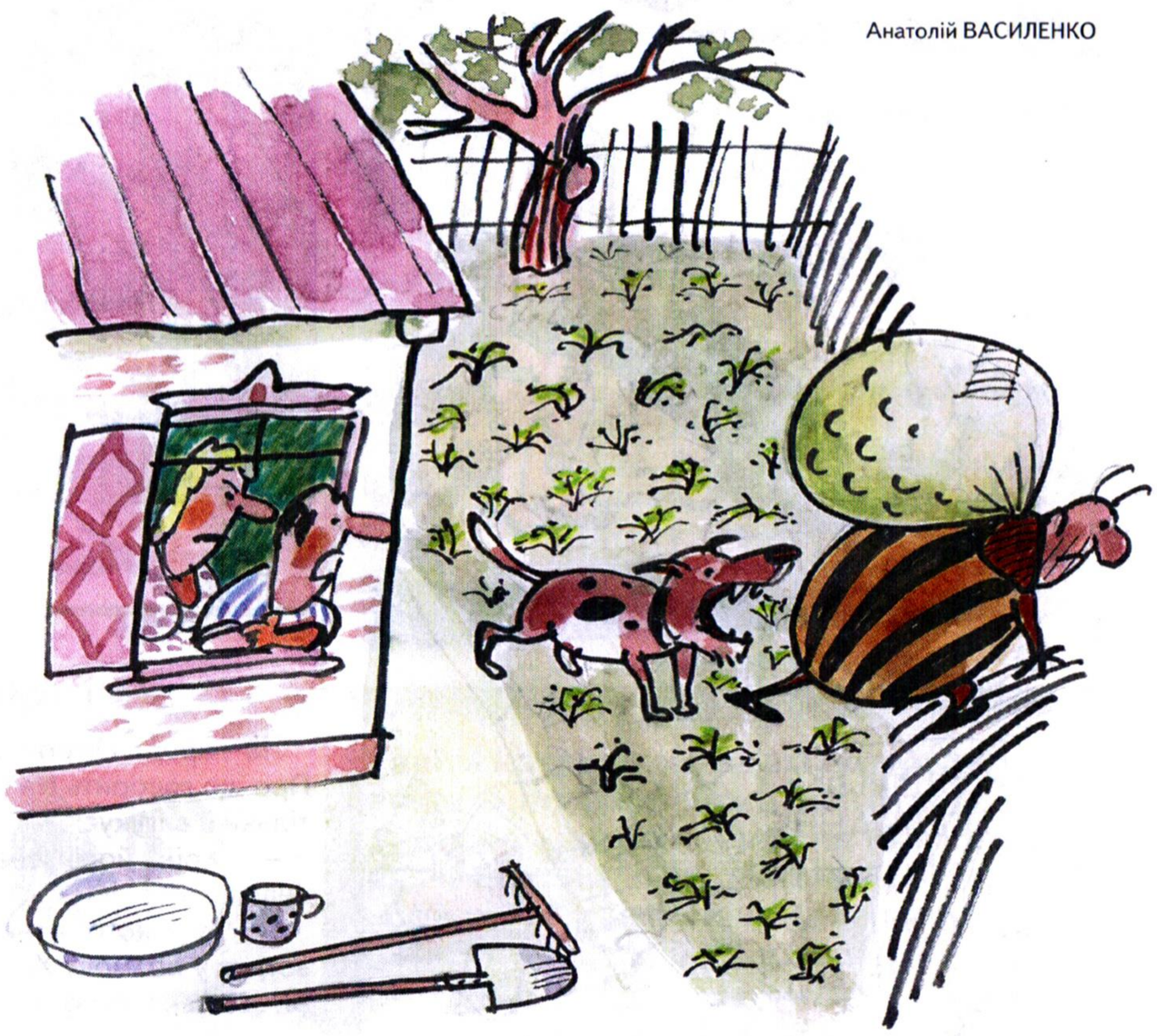

— О! Слава богу, жук до сусіда подався!

Іван САВЛЮК

Василь ФЛЬОРКО

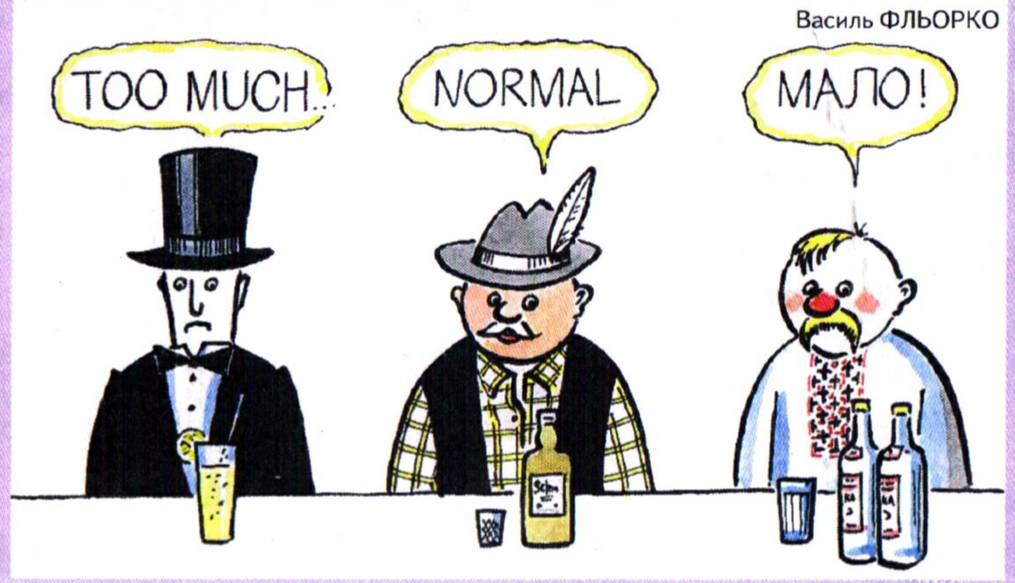

Кирило ВОЛОДІН-ПАНЧЕНКО

Малюнки Володимира АДАМОВИЧА

Конвертовані думки.

◆ *Пропозиція: «Перейменувати комісію з питань парламентської етики в комісію з питань неспортивної поведінки».*

◆ *Незабаром і музеї можуть стати музейною рідкістю.*

◆ *Дурний – аж світиться. А може, це аура?*

◆ *Сестрою таланту сьогодні є не лише стислість, а й бідність.*

◆ *Нам не звикати звикати до всього.*

◆ *Вирішальна роль мас...ла.*

◆ *Для декого тридцять срібняків – усього лише стартовий капітал.*

◆ *Шито білими нитками. Але якими міцними!*

◆ *Група підтримки... штанів.*

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.

м. Київ.

Анатолій ГАЙНО

— Шефе, які там хулігани?! Це група підтримки...

ВІЧНИЙ СВІДОК

На городі Огірок розмовляє з Капустою. Про що говорить Капуста — не чути, а Огірок тільки й вигукує:

— Хрін його знає! Хрін його знає!..

— Та нікого я не знаю! — встряв у розмову Хрін. І не робіть із мене вічного свідка.

ЧУТКА

У двері великого кабінету наполегливо стукає Чутка.

— Чого тобі? — питають Двері.

— Довідку б мені — з підписом, з печаткою...

— Навіщо тобі, вона?

— О-о! Тоді б мене зареєстрували як офіційне повідомлення.

СУМОЧКА – ПРО МІШОК ІЗ ГРОШИМА

— При всій його мішкуватості у ньому... щось є! — соромливо визнала Сумочка.

ЩУКА НА БЛЕШНІ

— А все тому, що у мене сильно розвинений хапальний рефлекс,— лаяла себе Щука, стріпуючись на блешні.

ОЗДОРОВЧА КРИТИКА

Ведмідь, Вепр, Вовк, Лис і Заєць зійшлися на нараду. Першим узяв слово Ведмідь. Він критикував усіх. Незважаючи на вік і звання, посаду. Попросив присутніх, щоб висловлювалися по-діловому, без меду на губах. Більше оздоровчої критики!

Вепр, виконуючи побажання головуючого, розчихвостив під горіх Вовка, Лиса і Зайця.

Вовк розгромив упень Лиса і Зайця.

Лис старанно перемив кісточки Зайцеві.

Заєць... виступив із нищівною самокритикою.

Микола ВОЗІЯНОВ.

м. Харків.

Презентація у „Перці“

КОЗАЦЬКОМУ РОДУ НЕМА ПЕРЕВОДУ

Колись Остап Вишня звернув увагу, що у молодого поета-гумориста із Запоріжжя Петра Ребра козацьке прізвище.

Сьогодні усі ми переконалися, що у Петра Ребра не тільки козацьке прізвище, а й козацька кров, козацький дух, козацька вдача... Це він ще раз підтвердив, видавши цього року у столиці пречудову книгу «Козацьких жартів», яку можна сміливо назвати енциклопедією козацького гумору. Думаю, що читачі за один присіст прочитають усі її 420 сторінок. Прочитають, посміються, поміркують... Бо талант патріарха нашого гумору і сатири теж козацький.

Михайло ПРУДНИК.

ОСЕЛЕДЕЦЬ

Цікавий джура і козак бувалий
Тихенько розмовляють в холодку.
«Ви, батьку, ще мені не розказали,
Навіщо оселедець козаку?»

«Потрібна річ! Наприклад, доведеться
Переплисти лиман, або Дніпро:
Якраз на голові до оселедця
Прив'язуємо ми своє добро.

Перепливем — дивуються татари.
Адже ми щойно вийшли із води,
А в нас сухі сорочка й шаровари.
Тікають з переляку хто куди!»

НЕ ТА СМЕРТЬ

Запорожець помирає
Й гірко-гірко плаче.
А братва його питає:
— В чому річ, козаче?

Зроду ти в житті не плакав,
Не зронив сльозини!
Витер очі неборака:
— Чого плачу нині?

Не спокутувать це, други,
Ніякій молитві:
Помираю від недуги,
А не впав у битві!

ПЕРЕД БОЄМ

Мчить козацтво. Буде бій!
Цокають копита...
Раптом бачить кошовий —
Відстає Микита.

Він до хлопця підлетів,
Люто гнівом дише:
— Ти не можеш, сто чортів,
Рухатись жвавіше?

— Чому ж? Можу,— той в одвіт,—
Вдосталь маю сили.
Та мені для цього слід
Злізти із кобили.

ШТАНИ

У курені всі міцно спали.
І раптом — гряк!!! — аж пил сторчма.
— Та це штани мої упали, —
Всіх заспокоює Кузьма.

— Я думав, що ядро влетіло!
— Або хтось гепнув бугая!
— Кузьмо, чого ж так загриміло?
— Бо теє... був у штанях я.

ЯК КНЯЗЬ ПОГЛУЗУВАВ...

Над козаком глузує князь —
Якось питає в нього:
— Черва у солі завелась.
Як вивести цю погань?

— Пусте!— відказує Пилип.—
Коли сніжок підсохне,
Насмаж його і в сіль насип —
Черва в ту мить подохне!

КОЗАЦЬКЕ ПОКАРАННЯ

Козацтво запорозьке не впізнати:
Не їсть кулеші і не п'є медівки —
Все дума, як Миколу покарати:
Вночі він, харцизяка, був у дівки.

Хвесь каже: — Для таких Дурна є скеля!
Гриць каже: — Не давати їсти й пити!
Оверко: — Кинуть хлопця в підземелля!
Терешко: — У Дніпрі мо' відмочити?

На ту хвилину сотник вийшов з хати:
— Зчинили галас, мов прийшли на гулі!
Не знаєте, як хлопця покарати?
Негайно оженити на дівулі!

Анатолій ВАСИЛЕНКО

ДУМКИ

Дятел:
«Не нашим носом калину клювати».

* * *

Радіо:
«Нема таких скромних, щоб не любили слухати, коли їх хвалять».

* * *

Перука:
«Чубом дурості не приховаєш».

* * *

Помиї:
«Ми не горді».

* * *

Нерви:
«Чоловік як чоловік, коли жінка як жінка».

Василь ПРОСТОПЧУК.
м. Луцьк.

Анатолій ГАЙНО

— Як швидко час плине, люба, — я ще й не похмелявся, а ти вже з відпустки повернулася!

Вінегрет із перцем

Народні усмішки

ТЕЛЕВІЗОР

Двоє сусідів розмовляють про телесеріали.

— Я їх не дивлюся. А моя Настя жодного не пропускає. Як сяде перед екраном із самісінького ранку, то аж опівночі встане. І діти, й онуки біля неї. А у вас як, Михайловичу?

— А у нас — навпаки: мене від телевізора не відтягнеш.

— Так полюбляєте телесеріали?..

— Ні, боюся, щоб хтось не увімкнув.

Почув і записав Микола ЗАВОЗНИЙ.

м. Бердичів на Житомирщині.

ПОМИЛКА

Хазяйка каже своїй квартирантці-студентці:

— Знаєте, мені здається, що цієї ночі у вас був якийсь мужчина.

— Мені спочатку теж так здавалося, але виявилося, що я помилялася.

А ЯКБИ-ТО...

— Я припишу вам дуже ефективні ліки од болю у шлунку.

— Лікарю, а чи не краще було б, якби ви приписали моїй дружині не куховарити?

ГОТОВИЙ

— Синку! Завтра у тебе екзамен! Ти готовий?

— Так, тату. До найгіршого.

МОЖНА

— Дівчино, можна вас провести додому?

— Звичайно. А де ви живете?

Почув і записав Леонід ОПАРА.

м. Київ.

Юрій КОСОБУКІН

Іван САВЛЮК

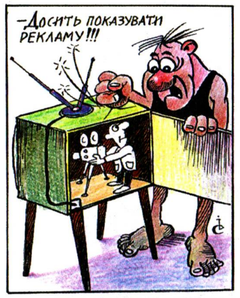

Андрій САЄНКО

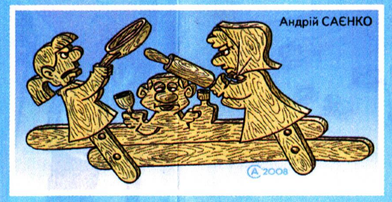

Валерій КОНОНЕНКО

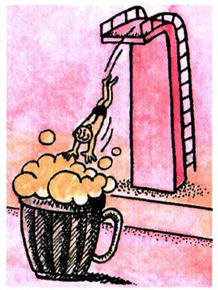

Валерій ЧМИРЬОВ

Олег ГУЦОЛ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

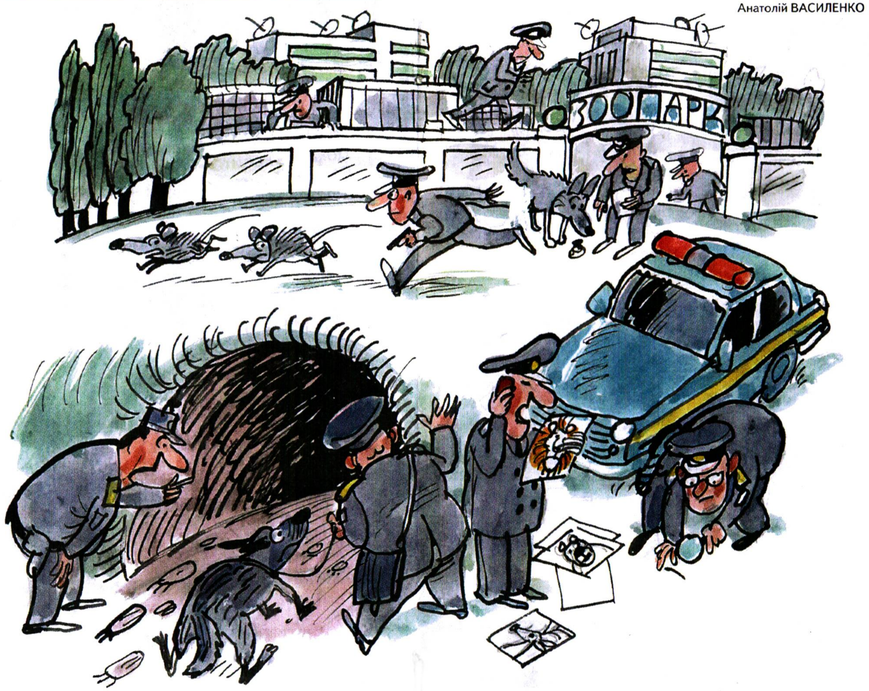

— Уночі звірі підкоп зробили й усі втекли із зоопарку, життя дорожче за популярність...

Володимир СОЛОМАШЕНКО

Анатолій ГАЙНО

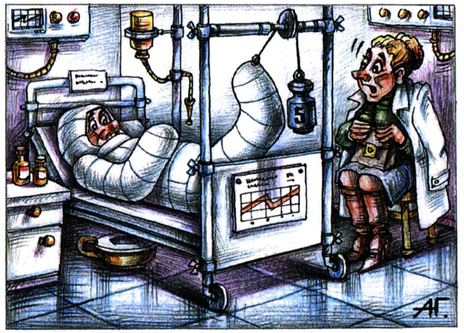

— Любий, ну навіщо ти за тією зіркою на небо поліз?..

Андрій САЄНКО

Микола КАПУСТА

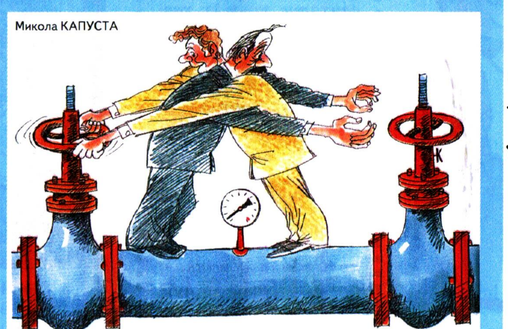

В'ячеслав КАПРЕЛЬЯНЦ

— Із чого ви взяли, що в нашому місті всі чиновники — чесні?

— Про це ось пишуть непідкупні журналісти.

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Хорошу роботу мав: платили гарно й практично нічого робити не треба було... Вигнали, бо не справився.

Народні усмішки

БОРЕМОСЯ

В Україні зареєстровано новий вид боротьби — боротьба з корупцією. За неписаними правилами при цьому не можна вдаватися до силових прийомів. Не можна навіть торкатися суперника: його треба тільки вмовляти добровільно лягти на лопатки.

Почув і записав Віктор ГЕРАСИМОВ.

м. Харків.

У ЛІКАРЯ

— П'єте?

— Уже місяць — ні.

— Курите?

— Уже місяць — ні.

— Упадаєте за жінками?

— Уже місяць — ні.

— Одружені?

— Уже місяць.

СИЛА СЛОВА

— То ви не визнаєте своєї вини?— звертається суддя до підсудного.

— Не визнаю.

— Але ж перше все визнавали.

— Так, ваша честь. Але мій адвокат зумів переконати мене, що я невинний.

ПРОХАННЯ

— Пане лікарю, а чи не можна ці ліки приймати по-іншому?

— Тобто?

— Ну ви приписали по одній пігулці чотири рази на день після їди, а я хотів би по дві два рази на день.

— І чого б це?

— Бо чотириразове харчування мені не по кишені.

Почула і записала Вікторія ПРОКОПЕНКО.

м. Київ.

Валерій СИНГАЇВСЬКИЙ

СПОСТЕРЕЖЕННЯ

НОВІ ВІЯННЯ

В селі раніш він звався колієм,
Та нині все міняється, як бачим,
І дітлашня уже зове його
На лад сучасний:
кілером свинячим.

НАГАДУЄ...

Дивлюся телевізор...
Боксерський поєдинок
нагадує мені сусідове весілля:
обнімуться, поб'ються,
трішки відпочинуть...
Так схоже!
Лиш в сусіда ще бралися за кілля!

Сергій МАДЕЙ.

м. Погребище на Вінниччині.

Вадим СИМИНОГА

Наш Вернісаж

«Народився я всередині минулого століття»,— жартує Олександр БАЗИЛЕВИЧ.

А якщо бути точнішим,— 1951 року в м. Києві. Першу карикатуру намалював у шкільній стіннівці. Здобув фах архітектора. Друкувався у багатьох періодичних виданнях в Україні і закордоном. Брав участь у виставках і конкурсах карикатуристів та неодноразово ставав лауреатом.

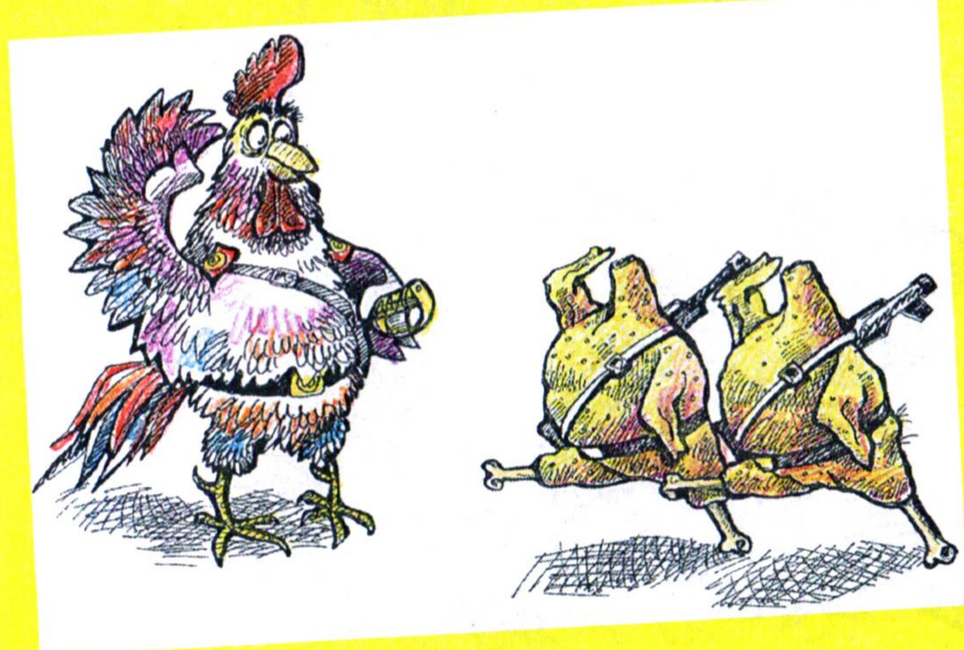

ДАРУГА

МОРО першу уже написано. Зробив це Іван Якович Франко. Удавшись до художнього слова, він у повісті «Захар Беркут» оповів про навалу на наш край, зокрема на живописну його місцину — Тухольщину, азійських орд під проводом Бурундая. (До речі, наші горяни тоді називали його, ніби якогось пахана, кличкою — Бурунда). Зайді, зважте, допомагав ватажок місцевого боярства Тугар Вовк. Але порятувалася Тухольщина — Бурунді дали по писку.

Нині на землі славної звитяги предків є заповідне стародавнє городище. Маємо тут заповідник «Тустань», поіменований так за назвою літописної фортеці. А при ньому, як то ведеться, є так звана охоронна зона. Якщо якась латка землі в тій зоні комусь і належить, то господарювати на ній він може тільки дотримуючись певних приписів.

Одне слово, порядок?..

Не поспішайте із висновками. Цього літа зауважено нову спробу укоренити інші права та звичаї на цих землях. Забігаючи наперед, відзначу: карпатські прикордонники не зафіксували загарбницьких навал ні зі сходу, ні із заходу. На цей раз змусив горян до захисту краю земляк із села Урич Сколівського району Михайло Щур. Він заходив-

Перчинки

У спеку Карлсон здавав себе в оренду – 100 гривень за годину.

●

Якщо ви затопили сусіда, швиденько ліквідуйте аварію, потім добряче намочіть стелю і йдіть до сусіди, що живе над вами, влаштовувати скандал.

●

Тільки наша людина може прийти з лікарняного засмаглою.

●

На науковій конференції лозунг «Задушимо корупцію!» було визнано екстремістським – як такий, що закликає до повалення існуючого ладу.

Володимир СОЛОНЬКО

Василь ФЛЬОРКО

Сімейний портрет.

Олексій КОХАН (тема Михайла Прудника)

— Що це ви, Петровичу, зранку так вирядилися?

— А ви хіба не чули, що до вечора сильно похолодає: до +25°!

Ось і школа, ось і клас

РЕВМАТИЗМ

Хлопчик повертається зі школи зарюмсаний:

— Андрійку, що сталося? Ти чого плачеш? — питає сусід.

— Через той ревматизм.

— Ов-в-ва! Такий малий — і вже ревматизм!

— Та ні! В мене його нема! Просто у диктанті це слово я написав без літери «в».

МАЛО

— Данилку, а чого це у тебе в щоденнику двійка з математики?

— Вчителька запитала, скільки буде, якщо помножити шість на чотири.

— Двадцять чотири...

— Мало, мамо... Я сказав двадцять вісім — і то двійку поставили.

ШТАНИ

— Іване Петровичу, за що це ви свого Антося лупцюєте?

— Та купив йому до школи нові штани, а вони малі на нього.

ПИРІЖКИ

Перед першим вереснем мати пече пиріжки. Синок підійшов, подивився на пиріжки і питає:

— А чого це ви, мамо, зі мною не говорите?

— Та нема про що говорити.

— А ви сказали б: «На тобі, синку, пиріжок!»

Надіслала Валентина БАКЛАН.

м. Київ.

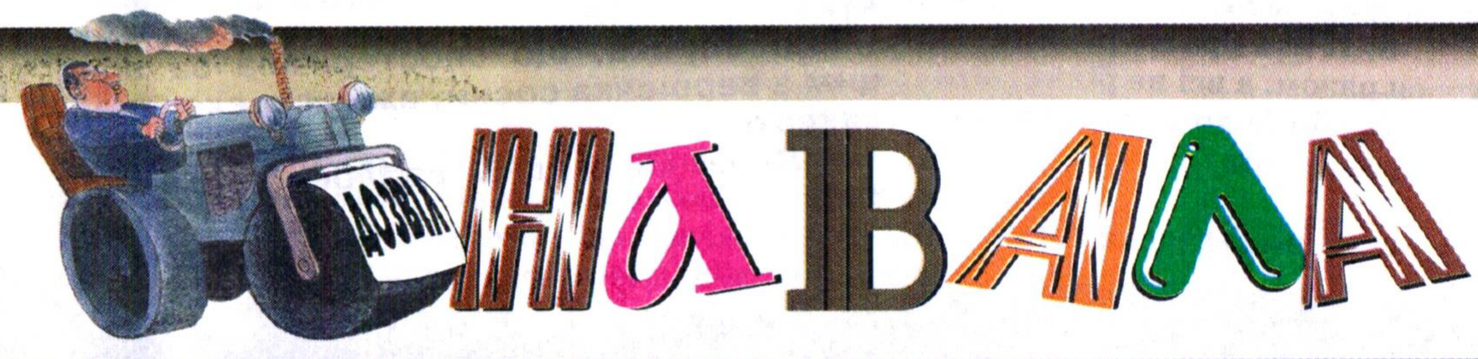

ся (і то дуже успішно) городити тут готельно-ресторанний комплекс.

Після звернень громадян, Сколівський райсуд ухвалив рішення призупинити будівництво: воно ведеться в охоронній зоні стародавньої пам'ятки, затвердженій наказом Міністерства культури і туризму України.

А пан Щур не поступається!

Директор Державного історико-культурного заповідника Василь Рожко сподівається, що закон і здоровий глузд переможуть.

Але слід постійно пам'ятати про практику боярина Тугара Вовка.

Пану Щуру допомагають інші «бояри». Він має на руках дозвіл на будівництво від інспекції державнобудівельного контролю, а також папір об тім, що містобудівне обгрунтування погодили фахівці управління охорони культурної спадщини Львівської облдержадміністрації.

Отут маємо уточнити. Взагалі-то ділянка землі, про яку йдеться, належить родині Щурів, але у документі, яким це підтверджується, навіть натяком не йдеться про право на спорудження на ній готельно-ресторанних комплексів. Ці «права» вписали вже останнім часом «бояри» зі згаданих організацій.

Постійна комісія з питань культури, духовного відродження, засобів масової інформації та туризму Львівської обласної ради розглянула проблему заповідника «Тустань» і звернулася до прокурора з проханням «терміново зупинити будівельно-земельні роботи та здійснити перевірку законності зміни цільового призначення ділянки з ведення особистого селянського господарства на будівництво».

Нащадкам Захара Беркута залишається чекати, що прокурор розставить усі крапки над і.

Володимир ПАЛЬЦУН.

м. Львів.

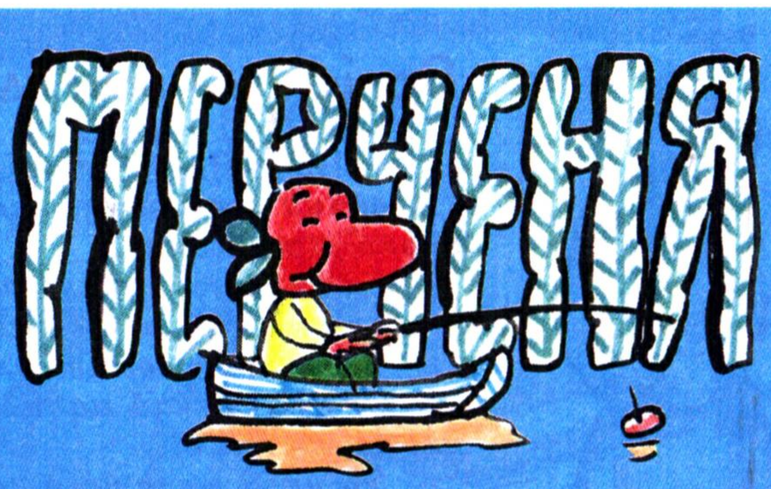

ПУЗАТЕ

Чотирирічна Оленка приїхала в гості до дядька Миколи. Подивилася на нього та й каже:

— Щось у вас, дядьку, обличчя пузате стало.

Ігор АРТЕМЧУК.

КРОСВОРД «ЗАГАДКИ»

Хто правильно відгадає загадки, той у виділеній вертикалі прочитає, як у давнину у нас на Поділлі називали місяць серпень.

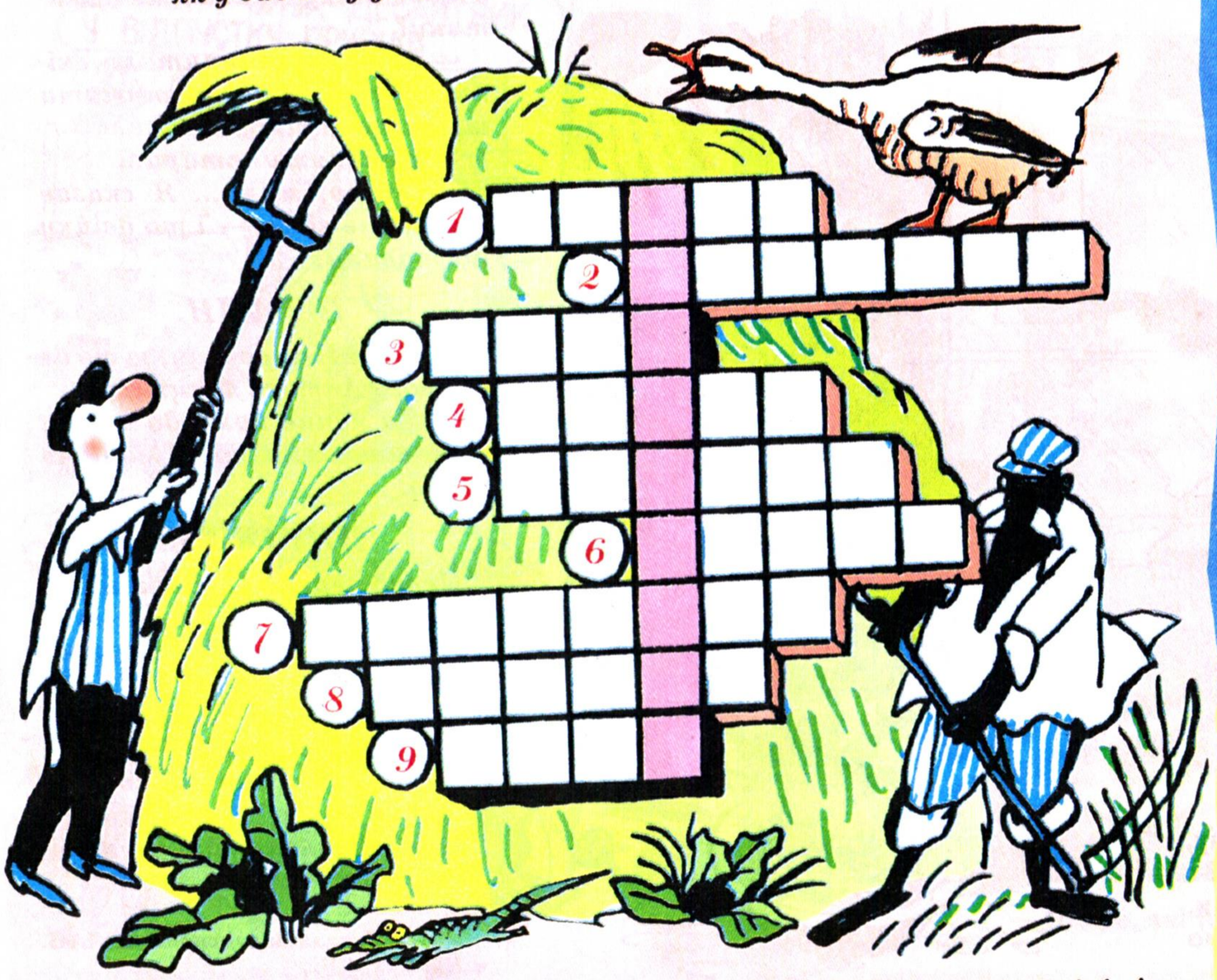

1. Ходить пан по лану. Де не стане — за ним в'яне.
2. Яке взуття у вогні виготовляється і з ніг не скидається?
3. Рогаті, та не воли, хапають сіно, та не їдять.
4. Біле, як сніг, надуте, як міх, лопатами ходить, рогом їсть.
5. Хто хвіст залишає, а від ворога втікає?
6. Що це за річ: і в кімнаті, і надворі сидить?
7. Висить на стіні, і в той же час падає.
8. П'ять братів родилося разом, а всі не рівні.
9. Що було вчора, і що буде завтра?

Склав Остап МИХАЙЛОВИЧ.

КАЗКА

Якось насварилися птахи на відомих лісових балакунів:

— Хоч би хвилину помовчали! А то Сорока цілісінький білий день скрекоче — плітки переказує. Зозуля все перераховує — та часом і помиляється. Пугач вночі лякає, спати не дає. А Болотяний Бугай у річку дзьоба пустить та й гуде собі так, що аж на тому боці чути!..

Засоромились балакуни. Зібралися докупи, кажуть:

— І ми мовчати вміємо! Відтепер, аж доки нас не покличете, ми — ані пари із дзьобів...

І коли сонечко за ліс покотилося, Сорока, Зозуля, Пугач всілися на високу сосну, а Болотяний Бугай поблизу на березі річки, в очереті, і замовкли.

Аж тут із нори під сосною вилізли руді Лисенята та й почали гратися — борюкаються, один одного наздоганяють, ще й голос вчаться подавати — гавкають тоненько, повискують, мов щенята.

Пугач не втерпів, витріщив свої банькаті очі:

— Пугу! Пугу-у! Ану геть звідси, не заважайте нам мовчати!

Почувши це, Болотяний Бугай аж ревонув спересердя:

— І що ти за птах, Пугачу! Одразу порушив слово!

А Зозуля швидко перерахувала:

— Ку-ку! Ні, не один, це ви обидва розбалакалися. Ку-ку!..

Тоді Сорока, що спостерігала за всім цим з вершечка сосни, аж заскрекотала у захваті:

— Лише мені одній вдалося промовчати!

Юрій ЯРМИШ.

Анатолій ВАСИЛЕНКО

Постріли із двостволки

ПОМІЖ КОМАШНЕЮ

Ура! Ура, сусідонько, ура! —
Не може Лев убити Комара!

СКАРГА ЯДУХИ

Й чого на мене нарікають люди?! —
Я ж музику вселяю їм у груди!

ЗАЗДРІСТЬ

Кипіла в Горобця на Соловейка лють,
Бо ж, бач, за ним — його не чуть.

Василь ДОМЧИН.

Леонід ТЕЛЯТНИКОВ

Володимир АДАМОВИЧ

Анатолій ГАЙНО

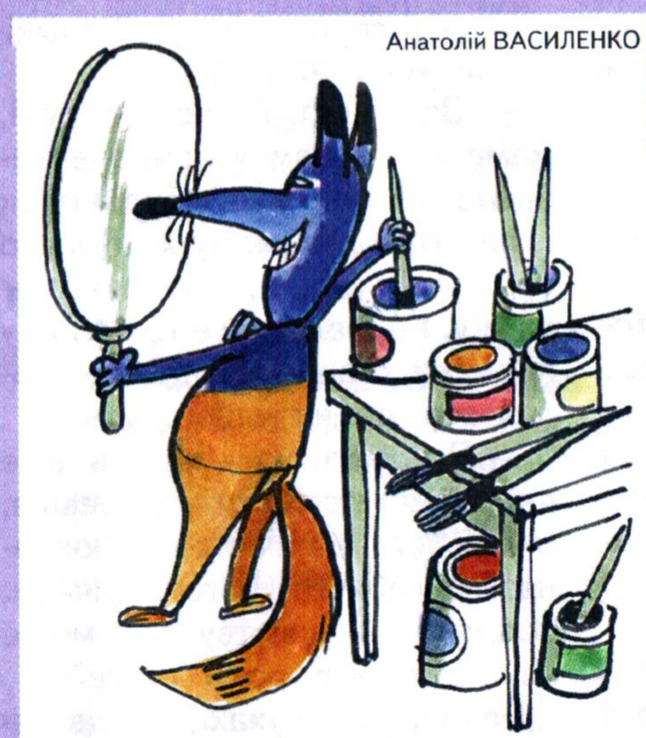
Анатолій ВАСИЛЕНКО

Фарбований лис.

Броніслав ЖУКОВСЬКИЙ

— Шкода, гевале, столітнього дуба, з якого я тебе витесав!

Василь ФЛЬОРКО

КОНКУРС ДОТЕПНИКІВ

Нібито й багато вже було написано байок, намальовано карикатур про вовків і баранів. А письменники і художники шукають нові й нові варіації. Ось і київський карикатурист Василь Фльорко запропонував у шосте число «Перця» малюнок: за трибуною перед мікрофоном баран щось бекає, а стоїть він на спині вовка.

Незважаючи на спеку і літні клопоти, наші читачі знаходили часинку, аби у родинному колі, з друзями, а то й просто наодинці помізкувати — придумати підпис до малюнка.

І журі не сиділо в холодочку: при температурі майже 40 градусів (повітря!) воно підбило підсумки і оголосило імена переможців.

У шостому турі ними стали: **Андрій ЦЕПЕРІВ з м. Луцька** — *«Вовк: «Кінчай бекати, їсти хочеться!»*; **Євген ЮШКА з м. Кагарлика на Київщині** — *«Баран: «Закликаю голосувати за вовків, на них у нас опора!»* та **Олег МОНАСТИРОК з смт Ярмолинців, що на Хмельниччині** — *«Тому неважно і живеться нам, що вірим отаким ось баранам!»*

Вітаємо переможців!

А ви можете перемогти у наступному турі: придумайте підпис до малюнка Валерія Сингаївського.

На переможців чекають призи!

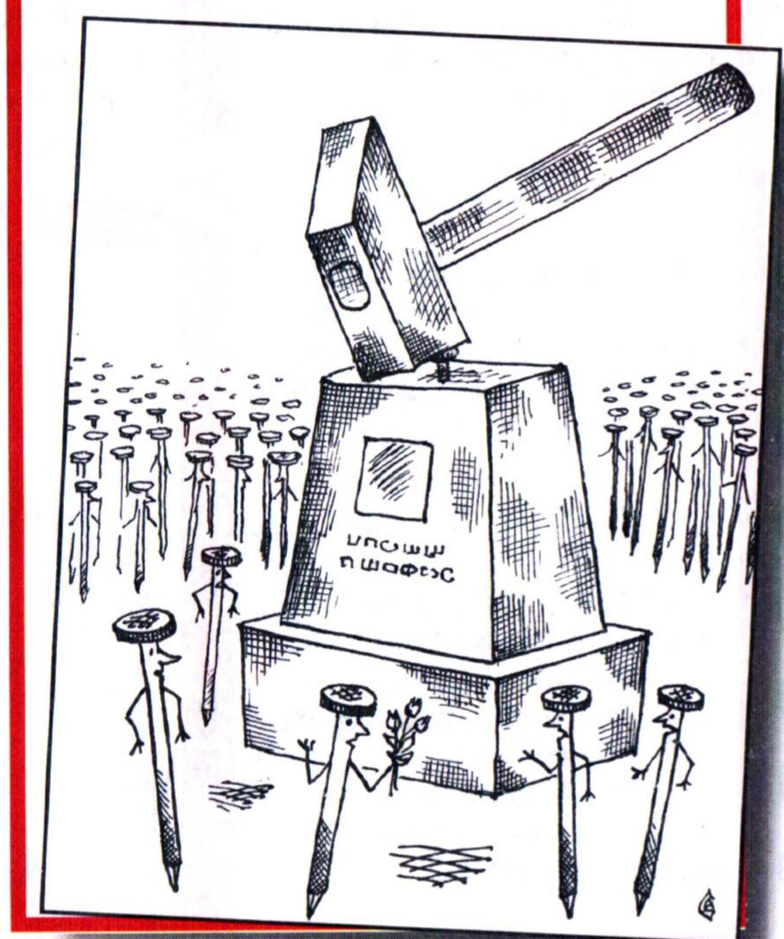

Смішинки

В ЛІТАКУ

Пасажир із загіпсованою ногою каже стюардесі:

— Відчиніть двері, я вистрибну.

Та йде до командира:

— Якийсь жартун із ногою в гіпсі, каже, щоб йому відчинили.

— Відчини, він завжди тут виходить.

ПІДТВЕРДЖЕННЯ

Цирковий фокусник виступає перед школярами. Після кількох номерів викликає до себе хлопчика із присутніх.

— А тепер, люба дитино,— звертається до малого,— чергове чудо я покажу з твоєю допомогою. Але хочу, щоб спочатку ти підтвердив при всіх, що бачиш мене оце вперше,— аби ніхто не подумав, що я когось обманюю. Добре?

— Добре, татку!

Надіслала Ліля МЕЛЬНИК.

м. Вінниця.

ІНТЕРСМІШИНКИ

Вихованість — перш за все!

Двоє джентльменів посварилися так, що дійшло до дуелі. У назначений час один з'явився на домовленому місці зі своїм секундантом. До них підійшов секундант другого джентльмена і вручив листа од того. Там писалося: «Сер, прошу пробачення, але я змушений запізнитися. Тож починайте без мене».

От бачиш...

Дружина вголос читає газету, в якій повідомляється про велику шкоду, спричинену повінню у північних районах Франції.

— От бачиш,— буркоче чоловік. — А ти раз у раз кажеш, що в усьому винуватий алкоголь.

Порада

У Палаті лордів один джентльмен питається іншого:

— Сер, мені запропонували п'ять тисяч фунтів, аби-но завтра я подав у відставку. Що ви мені могли б порадити?

— Преспокійно можете зажадати і значно більшу суму. Будьте певні: ви її отримаєте.

Зацікавлення мистецтвом

Американський турист дивиться у Луврі, як художник копіює картину славнозвісного майстра. Через якийсь час підходить до хранителя музею і питає:

— А що ви зробите зі старою картиною, коли нова буде готова?

Удача

Із повідомлення в пресі: «Поліцаї з десятого відділка довго бігали і стріляли, поки їм удалося сховатися од злочинців».

Чужа вина

— Френкі, а що тебе до в'язниці допровадило?

— Фальшиві гроші.

— Значить, недолугі фальшивки робив.

— Та ні, мої банкноти були чудові, але зразок виявився фальшивкою.

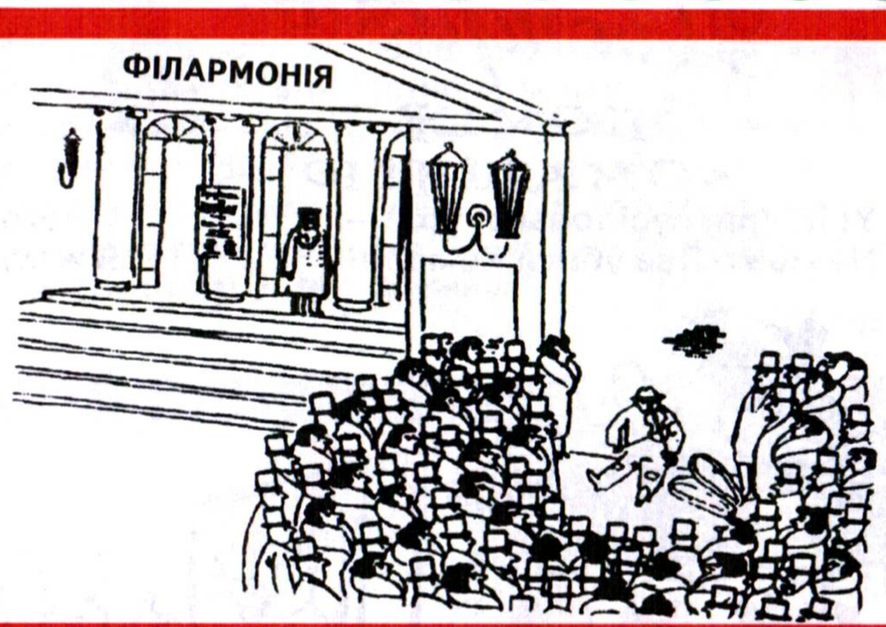

Війє де Ліль-Адам

ПЕРШЕ ЛЮБОВНЕ ПОБАЧЕННЯ

Притихле вечірнє передмістя... Сам не знаю, як я опинився перед давньою будівлею колишнього абатства, переобладнаною в наші часи під дівочий пансіон. І саме тієї миті ніжний голосочок тихесенько покликав:

— Поль! Поль!..

Біле муслінове плаття, перехоплене широким синім поясом пропливає там уздовж огорожі.

А що то за хлопча по цей бік крадеться он поміж дерев?

— Це я, Вірджініє, я!

Обом їм заледве по п'ятнадцять.

Перше їхнє любовне побачення! Сторінка споконвічної ідилії! Як вони тремтять од радості! Привіт, тобі, божественна невинносте!

— Полю! Дорогий мій кузене!

— Подайте мені через решітку руку, Вірджініє! Прийміть, будь-ласка, букет! Квіти із татового саду. Не коштує жодних грошей, але од серця.

— Дякую, Полю!

— Сьогодні тато обладнав одну справу. Дуже вигідну! Купив якийсь лісок за півціни. Людям треба було спішно його продати. Страшенно пощастило! Тато був задоволений сьогоднішнім днем, і я навмисне посидів коло нього довше — аби дав мені трохи грошей. То довелося поспішати, щоб не спізнитися.

— Через три роки одружимося, тільки-но успішно складете екзамени.

— Та чого там! Стану адвокатом. Коли стаєш адвокатом, то чекаєш лише кілька місяців, поки люди тебе навчать, а потім починаєш призбирувати гроші... Скажіть, кузино, вам добре у пансіоні?

— О, так, Полю. Особливо після того, як у хазяйки, мадам Паніє, роботи додалося. До того було не так добре, але тепер у нас уже вчаться і дівчата з аристократії. З усіма приятелюю. І ото як вони прийшли, то стало набагато краще, бо мадам Паніє може витрачати на пансіон трохи більше грошей.

— Е-е, то добре, але оці старі мури... Не дуже-то весело в них...

— Та ні, звикаємося, і не зважаємо на них. До речі, Полю, чи ви навідувалися в гості до нашої доброї тітоньки? За десять днів буде свято, нам треба буде написати і послати їй привітання. Вона така добренька!

— Мені наша тітка не так-то вже й дуже подобається! Минулого разу дала мені на десерт залежалі цукерки замість справді чогось ласенького — чи то банкнотою, чи то монетками для моєї копилки.

— Чекайте-но, Полю, то не добре так. Із нею завжди треба бути люб'язними, треба оточити її турботою. Вона стара, і теж зоставить нам трохи грошей...

— А й справді-бо. О Вірджініє, ви чуєте того солов'я?

— Звичайно, Полю! До речі, мама дасть нам у придане невеличкий сільський будиночок із господарством. Будемо часто вибиратися туди, особливо — влітку. І доведем усе те до ладу якомога краще. І звідти ще додасться трохи грошей.

— Пречудово! Не кажучи вже про те, що в селі жити дешевше, ніж у місті. А я люблю полювання, буду вбивати багато дичини. Завдяки мисливству теж може зекономитися трохи грошей!..

Поки у моїх вухах дзвенів небесний звук прощального поцілунку, обидва янголики побігли. Заблукале у руїнах відлуння глухо повторювало: «...Гроші! Трохи грошей!»

Переклад із французької.

Страшне перо не в гусака...

«А коли від чиновника доб'єшся чогось членороздільного — не второпаєш нічого членообразного».

«Ну геть всі потупіли, така тупість навколо, хоч би очі потупили».

«Косили траву на аеродромі і трохи перекосили».

«А мій пес цю панянку і не думав кусати, він вообще не їсть телятини».

(Із листів до редакції).

«Народився я в невеликому селі селищного типа, ну типа городського типа».

(З анкети).

«І письменників у нас, які на дорозі валяються, і тем у нас, як грязі, а от не зростається у них щось».

(З учнівського твору)

Надіслав Б. ФЛОРІАН.

КРОССВОРД

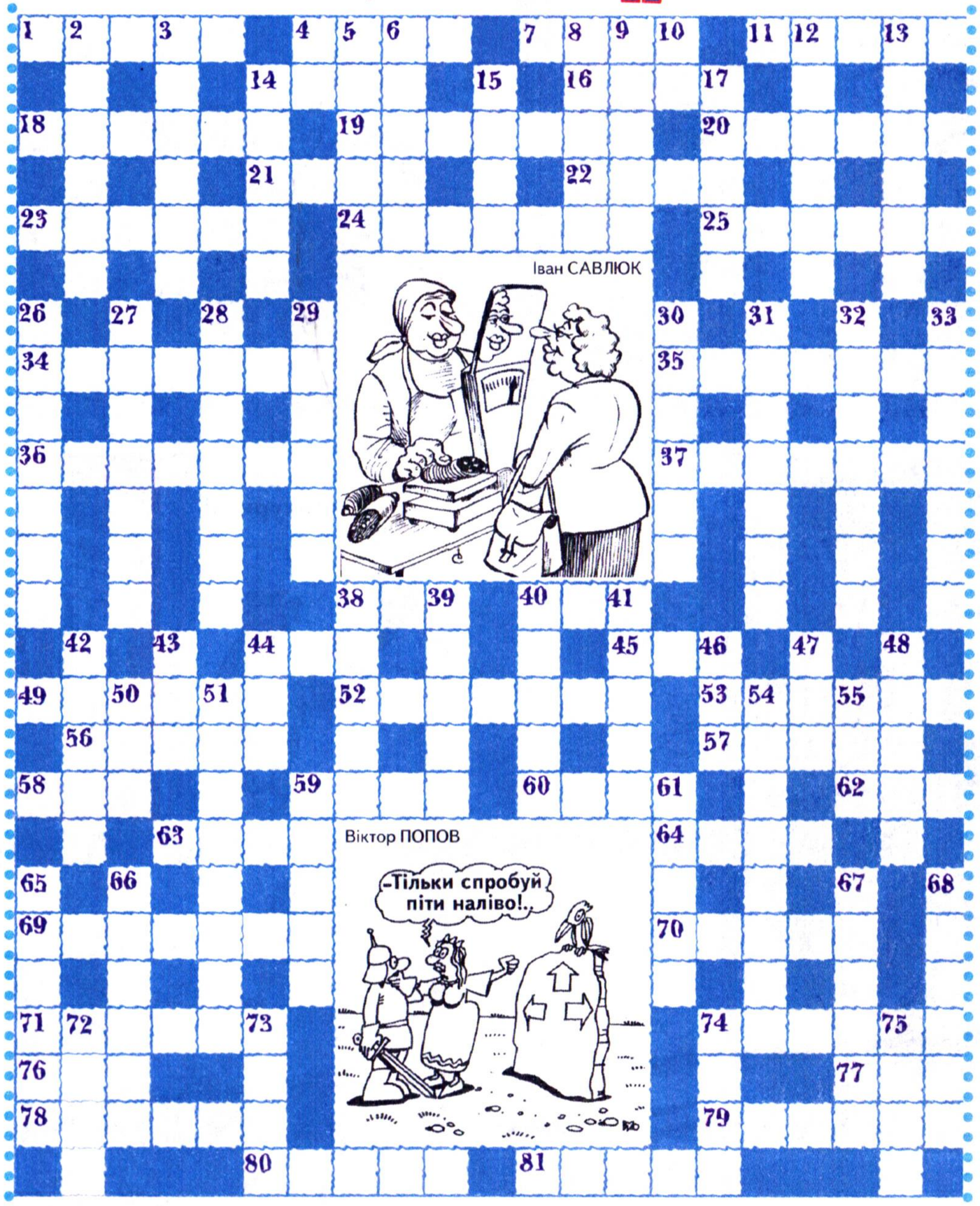

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 1.Смакота із білого борошна. 4. Печера. 7. Хімічний елемент; ліки. 11. Штучне річище. 14. Країна на Індокитайському півострові. 16. Плугатар. 18. Двір, обійстя. 19. Моторний човен. 20. Траєкторія руху небесного тіла. 21. Одне з п'яти чуттів людини. 22. Землероб стародавньої Спарти. 23. Він передає радіограми. 24. Жіноча прикраса. 25. Чорноморська акула. 34. Ворсиста тканина. 35. Юрист, захисник. 36. Смарагд. 37. Мандрівка. 38. Родич квасолі. 40. Одногорбий верблюд. 44. Вона їсть залізо. 45. Дія; подія; документ. 49. І ягода, і бандитський притон. 52. Театр на ярмарку. 53. Ним штовхаються. 56. Темрява, імла. 57. Каркас. 58. Пивний бар. 59. Навігаційна споруда. 60. Богиня перемоги у стародавній Греції. 62. « ... така місячна, зоряна, ясная». 63. Розділовий знак. 64. Сомерсет ... (англійський письменник). 69. Штат США. 70. Підвищення для виступу промовців. 71. П'ята ... . 74. Балтійський оселедець. 76. Гостра м'ясна страва. 77. « ... , що тіло рве до бою». (І. Франко). 78. Жанр камерної музики. 79. Диван. 80. Смола, яку застосовують у дорожньому будівництві, у виробництві гідроізоляційних матеріалів. 81. « ... біди не чинить» .

ПО ВЕРТИКАЛІ: 2.Руйнівний вітер. 3. Зоїл. 4. Тисяча квадратних метрів. 5. Літературний жанр. 6. Багаторічна болотяна трава. 8. Голос моря. 9. Предок плуга. 10. Мати малоазійських богів. 12. Спортивний суддя. 13. Космос, вищі сфери. 14. Знаряддя аквалангіста. 15. Окраса оленя. 17. Рахівниця для молитов. 26. Томат. 27. Бовван, ідол. 28. Щириця. 29. Етап розвитку. 30. Зброя китобоя. 31. Прямокутник із рівними сторонами. 32. Білоруський першодрукар Франціск ... . 33. Народна назва сузір'я Плеяд. 38. Летюча хижа комаха. 39. Частина яйця. 40. Вогнепальна зброя. 41. Початок дня. 42. Козак ... . 43. Назва російської орбітальної станції. 44. «Повзе ...-неборак, як ущипне, буде знак». 46. Фон. 47. Ритмічний наголос у вірші, який не збігається з граматичним. 48. Діра, пролом у стіні. 50. Частина обличчя. 51. Препарат для анестезії. 54. Нервовий зрив. 55. Міжнародна організація. 59. Заняття масажиста. 61. Скрипковий майстер, учитель Страдіварі. 65. Несуча основа виробу, споруди; кістяк. 66. Вихолощений півень. 67. Віртуозний пасаж у співі. 68.Шапка. 72. Видозміна кисню. 73. Представник населення Близького Сходу. 74. Батько саксофону. 75. Щонебудь зсипане, складене горою.

Склала Т. ДОБРОВОЛЬСЬКА

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД «ЗАГАДКИ», ЯКИЙ НАДРУКОВАНО У ЦЬОМУ НОМЕРІ НА СТОРІНЦІ «ПЕРЧЕНЯ»

1. Косар. 2. Підкова. 3. Вила. 4. Гуска. 5. Ящірка. 6. Вікно. 7. Барометр. 8. Пальці. 9. День.

У виділеній вертикалі: спасівець.

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД, УМІЩЕНИЙ У «ПЕРЦІ» № 6

ПЕРЕЦЬ № 8 (1612)

Головний редактор Михайло ПРУДНИК.

Редакційна колегія: Анатолій ВАСИЛЕНКО, Юрій ІЩЕНКО, Олексій КОХАН (головний художник), Дмитро МОЛЯКЕВИЧ.

Засновник: Державне видавництво «Преса України»

Зареєстровано Державним комітетом телебачення і радіомовлення України. Свідоцтво КВ № 10334 від 30.08.2005 р.

Видавництво «Преса України».

Редакція не завжди поділяє думки автора. Листи, рукописи, малюнки не рецензуються і не повертаються. При передруку посилання на «Перець» обов'язкове.

До відома авторів! Для своєчасного отримання гонорару прохання разом із творами надсилати копію довідки про присвоєння ідентифікаційного номера та вказати дату народження і домашню адресу.

Здано до набору 16.08.2010. Підписано до друку 27.08.2010. Формат 70х108/8. Папір офсетний № 1. Офсетний друк. 2,8 умовн.-друк. арк. 14 умовн. фарб.-відб. 4,1 обл.-вид. арк. Тираж 8980 прим. Зам. 0110008 . Ціна договірна.

Видається з квітня 1922 року.

Виходить раз на місяць.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Телефони: приймальні 454-82-14, факс 234-35-82, художнього відділу 454-81-24.

З питань реклами і розповсюдження журналу звертатися за телефоном: 454-81-13.

Internet: http//uamedia.visti.net/perez/

Для телеграм: Київ Перець.

Видавництво «Преса України», 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Індекс 74393

Олександр МОНАСТИРСЬКИЙ

Валерій ЧМИРЬОВ (тема Леоніда Телятникова)

Микола КАПУСТА

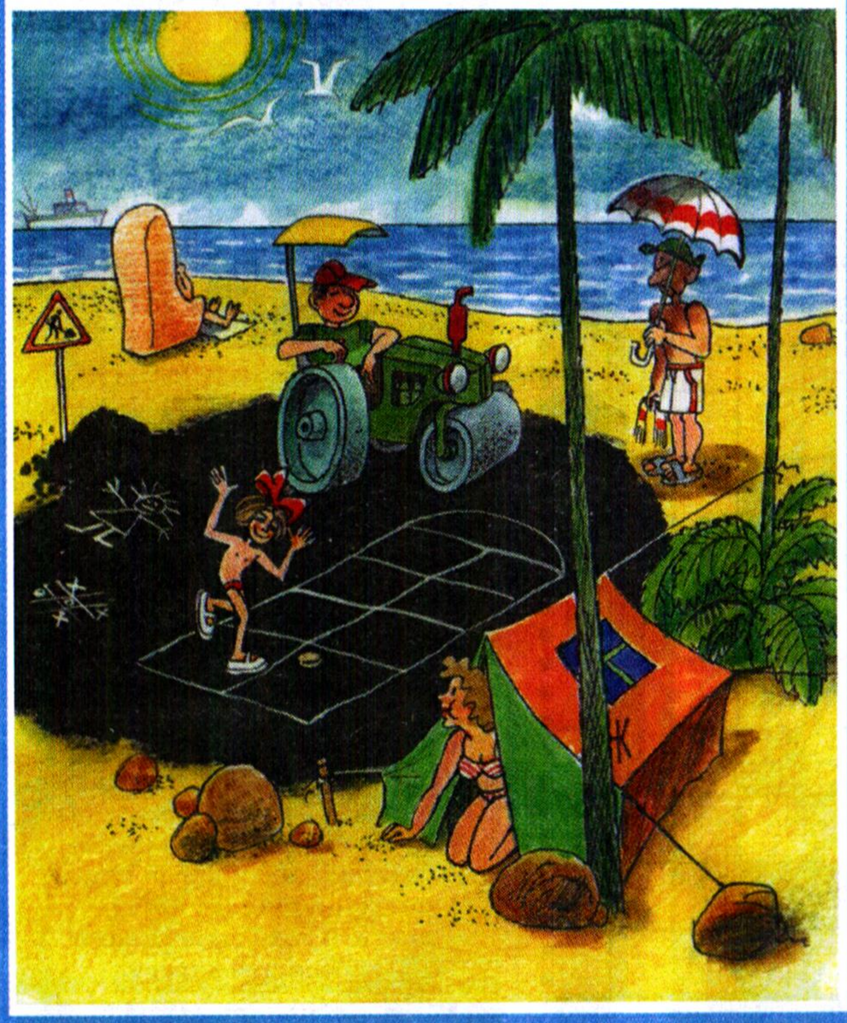

Василь ФЛЬОРКО

Віталій ГРІНЧЕНКО

Олександр ДУБОВСЬКИЙ

Валерій ЧМИРЬОВ

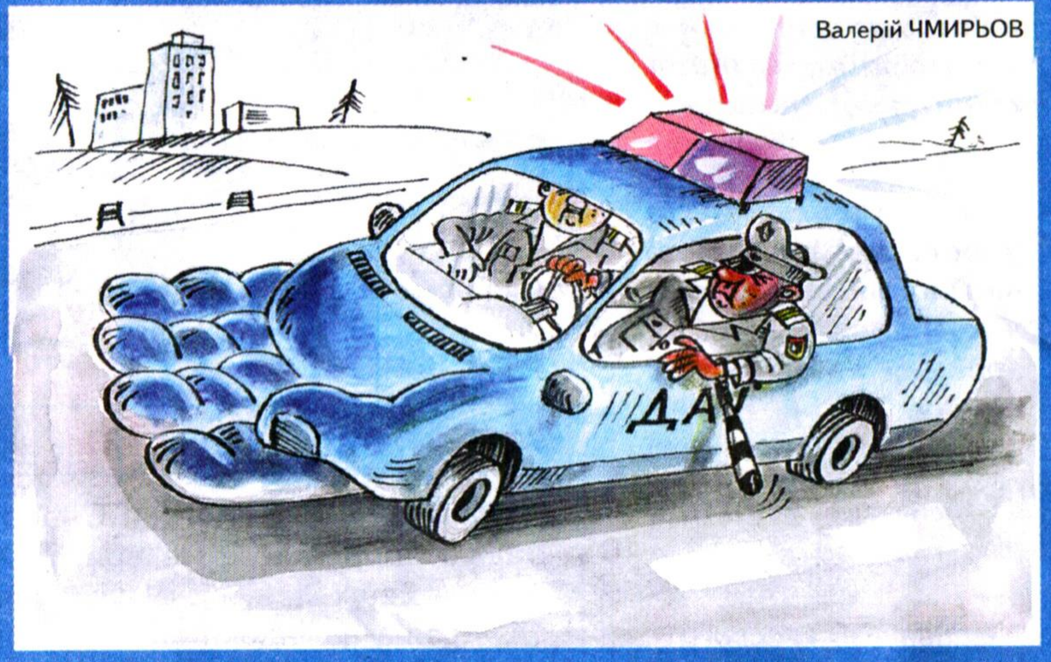

Анатолій ВАСИЛЕНКО

— Діду, продай табличку! Я її на своїй хатинці причеплю.

Олег ГУЦОЛ

4 820012 960675 08

ДОРОГІ ЧИТАЧІ!

ТИМ, ХТО НЕ ЗМІГ, НЕ ВСТИГ ЧИ ЗАБУВСЯ ПЕРЕДПЛАТИТИ «ПЕРЕЦЬ», НАГАДУЄМО:
ЦЕ ВИ МОЖЕТЕ ЗРОБИТИ І СЬОГОДНІ.
ЯКЩО ОФОРМИТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ДО 5 ЧИСЛА ПОТОЧНОГО МІСЯЦЯ, У НАСТУПНОМУ ОТРИМАЄТЕ ЖУРНАЛ.
ІНДЕКС 74393.

Будемо щиро вдячні, якщо порадите передплатити журнал і своїм друзям, знайомим, родичам, сусідам.

БУДЬТЕ З «ПЕРЦЕМ»! СМІЙТЕСЯ НА ЗДОРОВ'Я!